

HEBREERNE,

KAPITTEL FEM OG SEKS ¹

 ... av—av Hebreerbrevet. Så går vi inn i det 7., det Melkisediske prestedømmet. Og deretter går vi fra det Melkisediske prestedømmet og inn i de store forsoningsdagene og atskiller, inndeler forsoningene. Så inn i det store troskapitlet, det 11. kapitlet; og det 12. kapitlet: “Legger til side alt som tynger.” Og det 13. kapitlet: “Det Evige Hjem som ikke er bygd med menneskers hender; men Gud alene som har skapt dette herlige Hjemmet.” Hvor fantastisk!

² Jeg er glad for å se søsteren vår bak der, som nettopp kom inn på møtet. Jeg besøkte henne og mannen hennes. I går på vei dit passerte vi et sted som ... Jeg trodde jeg kjente til hver kinkel og krok, som viltvokter her i Indiana og inspeksjonsrunder i mange år. Jeg kjente til hvert sted. Men jeg kunne ha gått meg bort i går der opp hvor de bodde, på toppen av åsene, en ny vei.

³ Og damen hadde kreft i lungene, og Herren helbredet kvinnen helt og holdent. Vi tok ... Åh, og hvordan det hele skjedde mens vi satt der. Broder Roberson, han er sannsynligvis her i dag. Jeg ser kona hans og broder Wood, som er her. Og vi var der oppe i en gammel lastebil, broder Roberson og jeg og broder Wood. Og vi tok denne lastebilen og dro opp dit på toppen av åsen. Og der viste Herren kreften klart og tydelig. Og så stod vi der og så den forsvinne fra kvinnen. Med våre egne øyne stod vi der og så den forlate kvinnen. Og hun ringte tilbake til broder Woods kone; og fortalte meg at hun spyttet opp noe skikkelig svarte greier. Og her er hun denne morgenen, sitter bak i menighetslokalet, hun og hennes elskede mann og har en underfull tid i Herren. Er Han ikke underfull?

⁴ Og jeg visste ikke at ... Vanligvis her, til folket som er her, så oppstår sjelden visjoner her. Dette er hjemmet mitt. Og jeg mener i menigheten.

⁵ Søndag, for en uke siden, vi ... Hvor mange var her og så mannen i rullestolen? Blind, vanfør, uten balanse og med ødelagte nerver i hjernen, og Mayos hadde gitt ham opp. Og—og en katolsk legevenn av meg sendte ham opp hit. Og før jeg kom til møtet, ga Herren en visjon av mannen. Dere vet det alle sammen. Og mannen ble helbredet der ved SÅ SIER HERREN. Skjønner? Og reiste seg så og gikk ut, tok rullestolen sin, kunne se like bra som du og jeg. Og gikk helt normalt ut av bygningen mens han dyttet stolen. Og balansenerven ... Dere vet, du kan

ikke holde deg oppreist, ser dere, du kan rett og slett ikke det. Og hadde sittet slik i årevis.

⁶ Og i går da jeg kom dit, hadde damen sett meg komme inn i en drøm, akkurat klokken to, og erklært at hun hadde “kreft”, og deretter: “SÅ SIER HERREN, ‘ble hun helbredet.’” Og—og hun våknet opp, og klokken var nøyaktig to. Og Herrens Ånd kom ned og der var den—den drømmen hun hadde hatt, og Herren ga tydningen. Og hun ble helbredet rett der på flekken, akkurat der mens vi så på. Hvor fantastisk!

⁷ Kan ikke komme på navnet hennes. Hva er det? Hva er navnet ditt, søster? Walton, søster Walton, som sitter bak der. Vil du bare reise deg opp, søster Walton? Ønsker å spørre deg hvordan du føler deg. [Søster Walton sier: “Det er helt fantastisk.”—Red.] Amen. Det er fint, helt flott. Han er så god som velsigner oss på den måten. Så vi forventer et rikelig mål fra Gud som overgår all forventning.

⁸ En lege hadde holdt dette tilbake for henne. Han fortalte henne at “hun bare pustet med den ene siden.” Hva det var, kreften hadde vokst over og stengt av respirasjonen på den siden av lungene, ser dere. Du kan ikke se kreft på røntgen, fordi kreften selv er en celle, og det er—det er liv. Og du—du—du bare du—du ser bare rett gjennom kreften med røntgen. Du ser den ikke.

⁹ Og, men Herren har virkelig . . . Vi stod der og så på det selv med våre egne øyne. Så den flytte på seg og så den forsvinne med våre egne øyne. Så vi er så takknemlige for det.

¹⁰ Og nå, be for oss denne uken mens vi er borte. Og broder Neville vil sannsynligvis fortsette der jeg slapp på møtet onsdag kveld. Ikke gå glipp av det nå, i denne store serien fra Åpenbaringsboken.

¹¹ Jeg vet at det har blitt bedt mye, og vi—vi vet at Gud hører bønn. Men vi ønsker bare å be en liten bønn denne morgenen, før vi leser fra Boken. Nå, enhver person med leseferdigheter kan lese Boken på *denne* måten, eller kan åpne den på *denne* måten. Men det må Gud alene til for å åpne forståelsen, for Han er Den eneste som kan gjøre det.

Så la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

¹² Nå, Far, i Navnet til Din elskede Sønn, Herren Jesus, kommer vi nå i all ydmykhet for å underkaste oss som Dine tjenere, for at Du kan tale gjennom oss. Omskjær leppene som taler og ørene som hører, slik at Ordet kan bli talt av Gud og hørt av Ånden i folket. Gi det, Far. Må Han ta Guds Ord og forkynne for oss etter som vi har behov, for vi ber om det i Hans Navn og til Hans ære. Amen.

¹³ Nå når vi leser denne morgenen, så studerer vi. Vi forkynner ikke—ikke; studerer bare dette Hebreerbrevet. Hvor mange gleder seg over det? Åh, vi har det fantastisk! Og nå studerer vi

noye, Skriftsted på Skriftsted. Det må . . . Den hele, komplette Bibelen knyttes sammen. Det er ikke ett Ord som ikke er på Sin plass, når Det er blitt plassert ved Den Hellige Ånd.

¹⁴ Nå, mennesker har sagt at: "Bibelen motsier Seg Selv." Jeg vil gjerne se det. Jeg har bedt om å få se det i tjuefem år, og ingen har noensinne vist meg det ennå. Bibelen motsier ikke. I så fall er det ikke Bibelen. Den store, uendelige Jehova kunne ikke motsi Seg Selv, så det er ingen motsigelser i Bibelen. Det er bare menneskene som misforstår.

¹⁵ Nå, for å gi en liten bakgrunn, til vi kommer tilbake. Nå, Hebreerbrevet ble skrevet av Paulus til Hebreerne. Han skrev ett til Efeserne, det vil si folket i Efesos, den kristne Menigheten; ett til Romerne i Roma; og ett til Galaterne; og ett til Hebreerne.

¹⁶ Nå, vi legger merke til at Paulus var en Bibellærer til å begynne med. Det er det vi har lært. At han satt under den store læreren, en av de største på hans tid, Gamaliel. Og han var vel bevandret i Det gamle testamentet. Han kjente det godt. Men ble en forfølger av veien som var Kristi Vei, fordi han hadde blitt opplært i Det gamle testamentet under lærere. Men lærerne, vanligvis kjødelige . . . Jeg håper jeg ikke sier noe galt.

¹⁷ Men vanligvis, hvis en mann bare har undervisningen og skolelærdommen, er det vanligvis menneskelagd. Ser dere, det er ikke inspirert, fordi det blir en skoledoktrine. Vi har det i dag. Presbyterianere, lutheranere, pinsevenner, alle disse skolene har sin teori, og de bare blander Skriftene inn i dette.

¹⁸ Og det var det samme i Det gamle testamentet. Men Paulus var godt opplært og kjente Skriftene med ord. Men, ser dere, Skriftene, uansett hvor godt du kjenner Dem, hvis Ånden ikke levendegjør Dem, så dreper bokstaven. Ånden gir Liv. Ser dere, Det må bli levendegjort, eller gjort levende ved Ånden. Hvis Ånden ikke levendegjør Ordet og gjør Det til en virkelighet for deg, så er bokstaven bare intellektuelt. Det er derfor vi har så mange bekjennende kristne i dag, eller som utgir seg for å være kristne, på grunn av den intellektuelle oppfatningen av Kristus.

¹⁹ Så begynte vi med: "Vel, man måtte føle noe; og man måtte gjøre noe." Og, åh, vi skal komme til det om en stund. Den ene måtte rope. Metodistene pleide å måtte rope før de hadde det. Pinsevennene måtte tale i tunger før de hadde det. Og, åh, noen av dem, Skjelverne pleide å måtte skjelve. Ja. Det gamle . . . De gikk fram og tilbake, menn på den ene siden, kvinner på den andre. Skjønner? Skjelvere. Så kom Den Hellige Ånd på dem og fikk dem til å skjelve. "De hadde Den." Men alt sammen er bare underlig. Ikke noe av det er Sannheten.

²⁰ Gud lever i Sitt Ord. "Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet." "Ved tro er du frelst, ved nåde." Ikke ved noe annet, om du skjelver eller taler i tunger eller hva enn som skjer. Det har ingenting med det å gjøre i det hele tatt. Jesus sa: "Den som

hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv. Den som hører Mine Ord og tror”, det er blitt levendegjort for ham, “har Evig Liv.” Der er det. De små tingene du gjør har ingen betydning.

²¹ Nå, jeg er ikke imot skjelving eller tungetale eller skjelving, åh, det—det å rope av glede. Det er helt i orden. Det er fint. Men det er bare attributter. Skjønner? Jeg kunne gi deg et eple fra dette treet, og fremdeles ville du ikke hatt treet. Skjønner? Du . . . Det er attributtene.

²² Å lyve, stjele, drikke, røyke, gambling, drive hor, er ikke synd, det er egenskapene til vantro. Skjønner? Det er det du—du . . . Du gjør det fordi du er en synder. Skjønner? Men først er du en synder. Det er det som får deg til å gjøre det, fordi du ikke tror. Og hvis du tror, så gjør du ikke det. Da har du kjærlighet, glede, fred, langmodighet, godhet, vennlighet, ydmykhet, tålmodighet. Det er Den Hellige Ånds frukt. Skjønner?

²³ Så vi har små ting, små følelser, fordi man gikk bort fra Ordets gamle, slagne landevei. Det er Ordet. “Troen kommer av hørelsen.”

²⁴ Så da Paulus . . . Gud valgte Paulus. Menn valgte Mattias. Da han . . . De kastet lodd, men han gjorde aldri noe. Det viser hvilken makt menigheten har til å gjøre et valg, til å velge sine diakoner og sende sine predikanter til forskjellige steder. Mange ganger er det kjødelig.

²⁵ La en mann dra dit Gud leder ham til å dra. Jeg liker det. Hvis folkene i en konferanse bare sier: “Vel, her er en fin menighet. Denne broderen har bygd opp en fin menighet. Og vi har en liten favoritt.” De sender ham over til denne menigheten. De innser ikke at de tar livet av seg selv. Skjønner? For det første, hvis den mannen går inn dit, kan han ikke erstatte den mannens plass. Da bare svekker de menigheten, ved å prøve å anbefale en eller annen favoritt. Det har alltid vært på den måten.

²⁶ Men jeg tror på den lokale forsamlingens øverste autoritet. Ja. La hver menighet være selvstyrende, velge pastorene sine, diakonene sine, sine, hva som helst. Og så, når det er slik, har mannen der ingen biskop over seg. Om Den Hellige Ånd ønsker å si noe til den menigheten, så trenger de ikke spørre noen om de kan gjøre *dette* eller gjøre *det*. Det er enkeltindividet i kontakt med Den Hellige Ånd. Vis meg ved Bibelen hva som er større, i Bibelen, enn en lokal eldste for en lokal menighet? Det er riktig, ja, sir, den lokale menighetens suverenitet, hver menighet i seg selv. Nå, broderskap, det er fantastisk. Alle menigheter burde være i et broderskap som det, sammen. Men den lokale menighetens suverenitet!

²⁷ Legg merke til Paulus som var en stor mesterlærer, høyt utdannet, på vei ned til Damaskus en dag, for å arrestere folket som var på denne nye veien. Nå, han var oppriktig. Gud dømmer

deg ikke ut fra din oppriktighet. Jeg har aldri sett noe mer oppriktige mennesker enn hedningene. Mange av dem dreper til og med sine egne barn forgjeves, som—som offer til en avgud. Det er ikke oppriktigheten. En mann kunne ta karbolsyre oppriktig og tro at han tok noe annet. Oppriktighet frelser deg ikke. “Det er en vei som virker rett for en mann, men enden på den er dødens veier.”

Paulus var oppriktig da han ved sin myndighet godkjente steiningen av Stefanus. Jeg liker unnskyldningen til Paulus flere år senere, han sa: “Jeg er ikke verdig til å bli kalt disippel eller til å bli kalt en apostel, fordi jeg forfulgte Menigheten til døden.” Med oppriktighet!

28 Og på veien ned fikk han en opplevelse. Den Hellige Ånd kom frem i en stor Ildstøtte, og Den blindet ham. Nå, vi har gått gjennom det, den Ildstøtten var Kristus. Og Han er den samme Ildstøtten som ledet barna gjennom ørkenen. Kristus var Gud, og Gud var Kristus. Gud ble kjød og tok bolig i kroppen til Herren Jesus. “Gud var i Kristus og forsonte verden med Seg Selv”, viste hva Han var.

29 I Bibelen her, i de forrige versene vi har lest: “Han gjorde Seg lavere enn Englene. Ikkledde Seg ikke en Engels skikkelse, men ikkledde seg et kjøds skikkelse.” Engler hadde ikke falt, de trenger ingen gjenløsning. Kjød hadde falt, mennesker, og de trengte gjenløsning. Så, i de gamle lovene, for at en mann kunne være en—en gjenløser, så måtte han først være en slektning; den store Ruts Bok som vi gikk gjennom her for en tid tilbake. Og hvordan Gud, som er Ånd, ble slektning av oss ved å bli en av oss, for å kunne gjenløse oss og gi oss Evig Liv. Han måtte bli oss, for at vi ved nåde kunne bli som Han.

30 Og vi finner ut at Ildstøtten ledet Israels barn. Og da Den ble kjød her på jorden, hørte vi Ham tale en dag, og Han erklærte at Han var Ildstøtten. De sa: “Du sier at du er større enn vår far Abraham?”

31 Han sa: “Før Abraham var, ER JEG.” Hvem var JEG ER? Ildstøtten i den brennende busk, et evigvarende minnesmerke gjennom enhver generasjon; ikke bare den generasjonen, men denne generasjonen, den samme Ildstøtten. Og vi er takknemlige denne morgenen for at vi til og med har bildet av Den, som viser at Han ikke har forandret Seg. Han er den Udødelige, Evige, Den Velsignede. Han gjør de samme tingene nå som Han gjorde da, og det gjør oss så lykkelige.

32 Men før Paulus ville akseptere denne opplevelsen . . . Han visste at Herrens Engel var Ildstøtten, som var Kristus, det . . . Vel, Han var Paktens Engel, som var Kristus. Moses tenkte bedre, at, valgte heller å lide ondt sammen med Kristi folk og å bli ledet av Kristus, enn å ha alle skattene i Egypt. Han fulgte Kristus, som var i form av en Ildstøtte.

³³ Så Kristus sa: “Jeg kom fra Gud”, da Han var her på jorden, “Jeg går tilbake til Gud.” Etter Hans død, begravelse og oppstandelse, Hans herliggjorte kropp tok plass ved Majestetens høyre hånd for å gå i forbønn, så Paulus Ham igjen som Ildstøtten: et Lys som gjorde at han nesten mistet synet; slo ham blind.

³⁴ Peter så Ham komme inn i fengselet som et Lys og åpnet dørene foran ham da han gikk ut. Vi finner ut at Han var Alfa og Omega, den Første og den Siste.

³⁵ Og her er Han sammen med oss i dag og gjør nøyaktig de samme tingene som Han gjorde da, gjør Seg Selv synlig for oss, og viser det for den vitenskapelige verden.

³⁶ Åh, i denne store tiden med mørke og kaos over jorden, burde vi være de lykkeligste menneskene på hele jorden og glede oss over det vi vet. Hele tiden blir folk indoktrinert, og med alle slags ismer og ting på jorden, og selv i dag viser den sanne, levende Gud ved Sitt Ord og ved Sine synlige bevis, at Han er her sammen med oss, arbeider, beveger Seg, lever, handler nøyaktig slik som Han alltid har gjort. For et privilegert folk vi er som har dette! Vi burde . . . Bibelen sier videre i det 2. kapitlet at: “Vi skulle holde fast på disse tingene. For hvordan skal vi slippe unna om vi ikke akter på en så stor frelse?”

³⁷ Nå, videre så vi at før Paulus ville akseptere den opplevelsen . . . Nå slår vi dette fast. Nå, uansett hva slags opplevelse du noen gang får, menighet, så vil jeg be dere om noe. Uansett hvor fint det ser ut, hvor ekte det virker, så må det først bli prøvd ved Bibelen. Alltid på Ordet! Gå aldri bort fra Det, for noen slags opplevelse.

³⁸ Og Paulus, før han ville akseptere det, dro han ned til Arabia, og der bodde han tre år, og prøvde opplevelsen sin med Ordet. Og da han kom tilbake, var han sikker. Ingenting kunne forstyrre ham, for han stod klippefast på Ordet, urokkelig. Og det er dit han vender seg nå, for å vise disse Hebreerne at de store tingene som ble talt om i Det gamle testamentet, ble manifestert i Jesus Kristus. Hvilken ære!

³⁹ Nå, sist søndag eller sist onsdag berørte broder Neville her noen virkelige høydepunkter i det 5. kapitlet, for det er et fantastisk kapittel. Og vi så at han tok for seg det 4. kapitlet sist søndag om *Sabbaten*, overholdelsen av Sabbaten. Er dere sikre denne morgenen på at dere vet hva det er å holde Sabbaten? Hvis dere er det, si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

⁴⁰ *Sabbaten* er “Hvilen” som vi kommer inn i, ikke ved en dag, ikke ved loven, men ved å komme inn i Kristus som er vår Sabbat. Han er vår Sabbat. Vi gikk gjennom hele Det gamle testamentet og viste at tiden ville komme da Ordet ville komme “regel på regel, bud på bud.” Og Han beviste at vi kom inn i Hans Hvile på Pinsefestens Dag: “For dette ville la den trette finne hvile.”

41 Vi finner ut at: “Gud fastsatte en dag ved David, om den sjuende dag.” Og: “Gud hvilte på den sjuende.” Ga den til Israels barn i ørkenen. “Og videre fastsatte Han en dag.” Hvilken dag var det? En bestemt dag i uken? “På den dag du hører Hans Røst, så forherd ikke ditt hjerte.” Det er den dagen Han kommer inn for å gi deg en Evig hvile, en Evig Sabbat.

42 Du går ikke på møte på søndag for å bli religiøs da. Når du blir født av Guds Ånd, kommer du inn i Hvile for evig, det er ikke lenger å holde sabbaten. Du er i Sabbaten, hele tiden, for alltid og for Evig. “Dine verdslige gjerninger er over”, sier Bibelen, “og du har kommet inn i denne velsignede hvilen.”

43 Disse fem første kapitlene plasserer Jesus posisjonelt som Øversteprest. “Gud talte mange ganger og på mange måter til fedrene gjennom profetene, men i denne siste tid ved Sin Sønn, Jesus”, 1. kapittel, 1. vers.

44 Så videre ned til slutten av det 5. kapitlet, ser vi Ham representert som Melkisedek, Som ikke har noen begynnelse av dager eller avslutning på livet, men som er en Prest for all evighet. Tenk på det. Hvem var denne store Mannen? Vi skal komme til det om rundt to kapitler, vi skal studere hele livet Hans: Denne store Mannen Som møtte Abraham, Som aldri hadde noen pappa, aldri hadde noen mamma, Han hadde aldri noe tidspunkt da Han begynte livet, eller Han vil aldri ha et tidspunkt hvor Han vil avslutte livet. Og Han møtte Abraham etter at han hadde nedkjempet kongen.

45 Merk dere denne store Personen, Hvem enn Han var, er fremdeles i live. Han hadde ingen slutt på livet. Det var Kristus han møtte. Vi skal studere det nøye om et par dager.

46 Nå, vi ønsker å begynne over her i det 5. kapitlet nå, bare for en liten bakgrunn før vi kommer til det—det 6., for det er virkelig noe helt enestående. Følg nøye med. Vi skal begynne med det 7. verset av dette kapitlet. Vel, la oss begynne med det 6. verset.

Som han også sier på et annet sted: Du er en prest til evig tid etter Melkisedeks ordning.

I sitt jordiske livs dager, da han med sterke rop . . . tårer . . . båret fram bønner og påkallelser til ham som ham hadde makt til å frelse ham fra døden, ble han bønnhørt på grunn av sin gudsfrykt.

Og selv om han var Sønn, likevel lærte . . . lydighet av det han led.

47 Nå, her er det jeg ønsker å komme til, dette 9. verset. Lytt. Jeg antar at broder Neville berørte det onsdag. Jeg var ikke her. Vel, lytt.

Og etter at han var blitt fullendt, ble han opphavsmann til evig frelse for alle dem som adlyder ham,

etter at han av Gud ble kalt øversteprest etter Melkisedeks ordning.

Om dette har vi mye å si, . . .

48 Vi stanser der, for vi kommer tilbake til Melkisedek om et par kvelder.

49 Nå skal vi gjenoppta studien vår her. Jeg ønsker . . . Jeg vil bare lese resten av dette et øyeblikk, det 11. verset.

Om dette har vi mye å si, . . . men det er vanskelig å forklare siden dere har blitt så tunghørte.

For selv om dere . . . denne tiden burde vært lærere, trenger dere igjen at noen lærer dere hva som er de første grunnsannhetene i Guds Ord. Og dere er blitt slike som trenger melk i stedet for fast føde.

For hver den som bare bruker melk, er ukyndig i rettferdighetens ord, for han er et spedbarn.

Åh, jeg håper at Den Hellige Ånd har latt det synke dypt ned i dere nå.

For han som—som bare bruker melk, er ukyndig i rettferdighetens ord, for han er et spedbarn.

50 Gir du et spedbarn fast føde, så dreper du det. Det er derfor så mange mennesker sier: “Åh, jeg—jeg tror ikke på det”, og går bort. Fremdeles spedbarn! De kan rett og slett ikke forstå. De kan ikke forstå den Sannheten. Det—Det dreper dem. Store, mektige ting burde menigheten vite i dag, men dere kunne ikke undervise Det. De—de—de—de—de misforstår Det. De vet ikke hva de skal gjøre med Det.

51 Paulus taler til denne hebraiske gruppen . . . Likevel er det lærde han taler til nå, lærde, høyt utdannede. Vi ser det om en liten—en liten stund, meget lærd. Men det dype, åndelige Mysteriet, så er menigheten fremdeles blindet for Det. Han sa: “Når du burde ha lært andre, er du fremdeles et spedbarn.”

52 Åh, jeg vet det er mange som står fram og går ut og sier: “Åh, jeg trenger ikke gå i menigheten mer. Priset være Gud, Den Hellige Ånd har kommet, Han er læreren.” Når du får den tanken, tar du ganske enkelt feil. For hvorfor satte Den Hellige Ånd lærere i Menigheten hvis Han skulle være Læreren? Skjønner? Det er først apostler, profeter, lærere, evangelister og pastorer. Den Hellige Ånd satte lærere i Menigheten slik at Han kunne lære gjennom den læreren. Og hvis det—hvis det ikke er ifølge Ordet, Gud ikke stadfester det, så er det ikke den rette slags undervisning. Det må samsvare med hele Bibelen, og være like så levende i dag som Det var da. Det er den ekte tingen manifestert.

53 Nå, legg merke til det.

Men fast føde er for dem som er modne, det vil si dem som gjennom resoneringer har brukt sansene sine til å skjelne mellom godt og ondt.

Vet hva som er rett og hva som er galt, ved å skjelne.

⁵⁴ Nå, følg med nå når vi begynner leksjonen vår. Dette var en viktig bakgrunn nå, la oss gå til det første verset.

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, . . .

Hva sier han? Alle disse fem første kapitlene har blitt utlagt om Kristus, for å vise Hvem Han er. Nå lar vi denne mer grunnleggende læren om Kristus ligge.

⁵⁵ Hva fant vi ut at Han er? Vi fant ut at Han var den Store Jehova Gud manifestert i kjød. Vi fant ut at Han ikke var en profet, men Guddommens fylde legemlig. Han var Jehova gjort til kjød. Og kroppen, Jesus, var bare et tabernakel for Ham. Gud bodde i mennesket. Gud forsonte Seg med mennesket, gjennom mennesket, ved jomfrufødselen av Sin Egen Sønn. Og Jehova, Ånden, bodde i Ham.

⁵⁶ Nå, hvor mange husker undervisningen om Guddommen, hvordan vi gikk tilbake og så Gud som den store regnbuen med alle de forskjellige Åndene, hvordan Det var? Og så gikk Logos ut fra Gud, som ble teofaniet, og det var i en manns skikkelse. Og Moses så Det gikk forbi i klippens kløft. Og så ble teofaniet fullt og helt gjort til menneskelig kjød, Kristus.

Og hvordan vi så at vi, ved Hans nåde, har Evig Liv. Nå, ordet *for alltid* er “for et tidsrom; for en tidsperiode.” Det står i Bibelen: “For alltid *og* alltid”, et bindeord. Men *for alltid* betyr bare “en stund”. Men Evig betyr for alltid. Og bare det som hadde en begynnelse har en ende, men ting som ikke hadde noen begynnelse har ingen ende. Så Gud hadde ingen begynnelse, og Han har ingen ende.

⁵⁷ Og så, derfor hadde ikke Melkisedek, den store Presten som var som en mann, noen begynnelse, og Han har ingen ende. Og når vi, gjennom det teofaniet, som, vi ble skapt i Guds bilde for verden i det hele tatt ble skapt; når det teofaniet ble gjort kjød og tok bolig iblant oss, så fikk vi selv ved Hans død ta imot Hans Ånd, og vi har ingen ende; Evig Liv; ikke Engler, men menn og kvinner. Åh, jeg . . . Hvis jeg på en eller annen måte bare kunne presentere det slik at mine—mine tilhørere kunne gripe det! Du vil aldri bli en Engel. Gud skapte Engler, men Gud skapte mennesket. Og det Gud gjør kommer fra Gud, som er like Evig som Gud er. Og mennesket er like så Evig som sin Skaper, fordi det ble skapt fra Evigheten.

⁵⁸ Men synd har en ende, lidelse har en ende. Derfor kan det ikke være et Evig helvete. Det finnes et helvete, ild og sovel, vi vet det, men det finnes ikke noe Evig helvete. Det finnes bare ett

slags Evig Liv, og det tilhører Gud. Hvis du skal lide for evig, så har du Evig Liv. Helvete har en ende, kanskje det finnes i milliarder av år, men til slutt vil det komme til en ende.

⁵⁹ Bibelen sier ikke noe sted at de led for Evig, sier: “For alltid og alltid”. Jona trodde han var i hvalens buk “for alltid”, også. *For alltid* har en periode eller tidsbegrensning. Men *Evig* er evigvarende, det har ingen begynnelse eller ende. Det er som en ring, en sirkel. Og etter som tiden vår går videre, bare kretser vi rundt Guds store hensikter.

⁶⁰ Guds hensikt var å gjøre mennesket i Sitt bilde, for å ha fellesskap med Ham. Og Han gjorde ham til et håndgripelig vesen. Nå, synden førte oss inn i en fordervet stilling, men det stanser aldri Guds program. Og synder-venn i dag, hvis du ikke er født på ny av Guds Ånd, har du en ende et sted. Og din ende er kaos, i ulykke og lidelse og elendighet. Men til deg som har trodd på Herren Jesus og tatt imot Ham som din personlige Frelser, er det like så Evig som Gud er Evig. Du har ingen ende: “Jeg gir dem Evig *Zoe*, Guds Eget Liv, og de vil aldri gå fortapt eller engang komme for Dom, men har gått over fra døden til Livet.” Det var det Han var. Det var derfor Han kom.

⁶¹ Nå, Jesus, i Sitt komme, i Sitt prestedømme, kom ikke bare for å få sympati. Mange mennesker underviser det slik, at Han kom og sa: “Vel, kanskje hvis Jeg lider, så vil Jeg bli et—et—et syn som vekker medlidenhet, og folk vil da uten tvil komme til Meg.” Det er feil. Det er ingen Skriftsted som støtter det.

For hver person som noen gang vil bli frelst, kjente Gud før verden i det hele tatt var dannet. Bibelen sier så. Gud ønsker ikke, nå, at noen skulle gå fortapt. Han vil at alle sammen skal komme til omvendelse. Men siden Han er Gud, visste Han det ved forutvitenhet.

⁶² Se i Romerne, 8. kapitlet. Paulus trekker fram der, sier om Guds utvelgelse at: “Esau og Jakob, før noen av babyene var født eller noe, sa Gud at Han kjente dem, og Han hatet Esau og elsket Jakob”, før noen av guttene hadde en—hadde en sjanse til å uttrykke sin takknemlighet, for Han var Gud. Han visste . . . Han er uendelig. Hvis Han er uendelig, kjente Han til hver loppe, hver flue, hver mygg, alt som noensinne ville være på jorden, Han kjente til det. Han er den uendelige, Evige, u dødelige, velsignede Gud, allmektig, allestedsnærværende, allvitende. Det er ingenting som Han ikke vet. Det er derfor Han kan vite hva som blir enden. Han kjente til enden fra begynnelsen.

⁶³ Det som er profetisk er ganske enkelt Hans kunnskap. Han er sjefsadvokaten. Han—Han er—Han er Dommeren. Og Han bare taler litt av Sin visdom til juristen. Og det er det profeti er, som kan forutsi det, fordi Han vet hva som kommer til å skje. Nå, det er den Gud vi tjener. Ikke en historisk gud, ikke som buddhistene og muhammedanerne og så videre. Men en Gud som

er allestedsnærværende, akkurat her nå denne morgenen i dette tabernaklet her og nå; Mektige Jehova, JEG ER, Han som ble dannet i ydmykhet for å ta på Seg syndig kjøds lignelse. Her er Han. Det var Han som gjenløste deg. Det finnes ingen andre, noe sted, på noe tidspunkt som kan gjøre det.

64 Gud hadde ikke tre personer der oppe og sendte en av dem, Sin Sønn. Det var Gud Selv som kom i form av en Sønn. En sønn har en begynnelse, og Sønnen hadde en begynnelse. Så, til noen av dere kjære katolske mennesker, jeg har boken deres, *Fakta om vår tro*, som sier: “Guds Evige sønneskap.” Hvordan skal dere uttrykke det ordet? Hvordan skal dere få det til å gi mening? Hvordan kan det være Evig? Det er ikke Bibelen. Det er deres bok: “Evig sønneskap.” De . . . Det ordet er ikke riktig. For noe som er en sønn hadde en begynnelse, og Evig har ingen begynnelse, så Evig sønneskap finnes ikke. Kristus ble kjød og tok bolig iblant oss. Han hadde en begynnelse. Var ikke noe Evig sønneskap. Det er den Evige Guddommen, ikke sønneskap. Nå, Han kom for å gjenløse oss, og Han gjenløste oss.

65 Nå, Paulus formidlet dette, som jeg er sikker på at dere har forstått gjennom de tidligere leksjonene. Vi skal gå gjennom det igjen en gang om Herren vil, bare vers for vers. Nå.

Idet vi nå har . . . lar den—den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi nå gå videre til fullkommenhet; . . .

66 Det forvirrer dem, gjør det ikke? La oss gjøre hva?

. . . la oss gå videre til fullkommenhet og ikke igjen legge grunnvollene . . .

67 Se på dette. La oss ta dette ordet “fullkommenhet”. Vet du at det bare er én måte du kan stå i Guds Nærvær? Det er fullkommen. Gud tåler ikke noe som ikke er hellig.

68 Og dere loviske: hvordan kunne dere noensinne fullkommengjøre dere selv, når dere ikke har én ting å fullkommengjøre dere med? Du ble født i synd. Du ble unnfanget i synd. Selve begjæret som fikk deg hit, var synd. “Født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgn.” Så hva kan du stå på?

69 Hvor er du synder som—som sa: “Jeg skal slutte å røyke. Jeg kommer til Himmelen”? Hvor er du lunkne, mosegrodde, såkalte kristne, som går rundt her og henger med hodet og sier dette: “Vel, jeg tilhører menigheten”? Du synder. Det er riktig. Med mindre du er født av Guds Ånd, er du fortapt. Det er sant.

70 Hvordan skal du komme til Himmelen? Du sier: “Jeg har aldri løyet i mitt liv.” “Åh, kjære. Det—det var bare en Engel fra begynnelsen av.” Det er en løgn. Jeg bryr meg ikke om hvor god du er; du er en synder. Og du har ikke én ting; det er ingen prest, ingen biskop, ingen kardinal, ingen pave eller noe annet

som kan frelse deg, for han er i akkurat den samme båten som du er i. Vi skal gå inn i det om et lite øyeblikk. Nøyaktig i den samme tilstanden. Han ble . . . paven av Roma ble født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgn, født ved det seksuelle begjæret til en mann og en kvinne. Hvordan kan du bli rettfærdig ut av det?

71 “Vel, hans pappa og mamma ble født på samme måten, og de ble født på samme måten og hans bestemor og bestefar og videre bakover.” Det er synd fra begynnelsen av!

72 Så hvem kan si at *dette* er hellig og *det* er hellig? Det er bare én ting som er hellig, det er Jesus Kristus, den levende Guds Sønn, som har blitt gjort fullkommen. Og kravet til oss er å være fullkomne. Nå, hvordan kan vi være det? Prøv det selv. Jeg ville virkelig ikke prøve å komme til Himmelen på grunnlag av: “Jeg ble født for fem minutter siden og går ut av verden akkurat nå.” Jeg ville gått fortapt. Hvis jeg aldri hadde en ond tanke i mitt liv, hvis jeg aldri sa et stygt ord i mitt liv, hvis jeg aldri hadde sett på noe ondt, aldri tenkt på noe ondt eller noe. Jeg er like så mørk og svart som de skitne veggene i helvete. Jeg er en synder.

73 Jeg kunne gå gjennom livet og være låst inne i et rom, og som noen av karmelittnonnene eller noe og aldri se verden, bo der inne og be hele livet, gjøre godt, være født som en multimillionær og gi alt jeg eier til de fattige, og jeg er fremdeles en synder og vil gå til helvete. Ja, sir.

74 Jeg kunne bli medlem av Den lutherske kirke, baptistene, pinsevevne, presbyterianerne fra fødselen av og forbli trofast mot den kirken til jeg blir hundre år og livet mitt blir tatt bort, og ingen kunne ha rettet pekefingeren mot meg og sagt: “Han har ikke engang hatt så mye som en ond tanke”, jeg ville gått til helvete så sikkert som jeg står her.

75 Jeg er en synder. Det er riktig. Jeg har ingenting. Det er absolutt ingen mulighet for meg å betale noen—noen slags pris. Gud krevde døden. Og hvis jeg gir mitt eget liv, hvis jeg gir mitt liv, da hvordan kan jeg omvende meg? For du . . . Gjelden må betales først. Og Gud var den Eneste som kunne legge ned Livet Sitt og ta Det tilbake igjen. Så Han kunne bli synd og legge ned Livet Sitt og ta Det tilbake igjen og kalle det “rettfærdighet”, og gjelden er betalt. Slik er det.

76 Nå, la oss slå opp i Matteus, rundt det 8. kapitlet tror jeg det er, 7. eller 8. kapitlet. Vi skal se hva Jesus sier her. Ja vel. Det er Matteus, det 5. kapitlet. Og det . . . Jesus forkynner, forkynner i saligprisningene, det 47. verset.

Og hvis du bare hilser på dine egne brødre, hva mer enn andre gjør du da? Gjør ikke til og med tollerne det . . . ? (Følg med.)

Men derfor skal dere være fullkomne, . . . (Hva?)

Derfor skal dere være fullkomne, som deres Far i himmelen er fullkommen.

Det var Jesu bud: "Vær dere slik."

⁷⁷ De sier: "Ingen kan være fullkomne, Bibelen sier: 'Det er ingen fullkomne'. Der har du en motsigelse." Er det? Ja vel.

⁷⁸ Du kan ikke være fullkommen i deg selv. Hvis du stoler på det du har gjort, er du fortapt. "Så vær da fullkomne, like så fullkomne som Gud er fullkommen." Nå:

Derfor skal dere være fullkomne, som deres Far i himmelen er fullkommen.

⁷⁹ "Derfor . . ." Nå det 5. kapitlet, 6. kapitlet av Hebreerne.

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne; . . .

⁸⁰ Nå, dere i Branham Tabernacle. Åh, jeg vet: "Vi har helbredelser." Det er fantastisk. "Vi har visjoner." Åh, det er—det er fint. Og dere har åndelige drømmer og noen ganger er de ikke åndelige drømmer. Og—og noen ganger . . . "Vi, vi prøver å hjelpe de fattige. Vi gjør det vi kan." Åh, det er helt fint, men det er ikke det vi snakker om nå. Vi kommer inn i en ny fase.

. . . lar . . . læren ligge . . .

⁸¹ "Åh, ja, vi har læren om Kristus. Vi tror at Han var Guds Sønn, er jomfrufødt. Vi tror det, med alle disse tingene." Det er helt fantastisk.

⁸² Men: "La det ligge, la oss gå videre til fullkommenhet." Åh, du store! Skulle ønske jeg hadde en erkeengels røst nå, til å bringe dette til et punkt der dere kunne se det. Nå, han sier: "La all læren om Kristus ligge", alle teologene og all teologien som vi kjenner, alt om Kristi Guddom, hvordan Han var Gud gjort kjød, alle disse andre tingene.

⁸³ Paulus vil forklare alt sammen her om noen få øyeblikk. La oss bare lese litt videre før vi kommer til det.

. . . igjen legge grunnvollene med omvendelse fra døde gjerninger . . .

Nå, vi tror på det.

. . . og tro på Gud.

Vi tror på det.

Og med lære om dåp, . . .

Nøyaktig hvordan du må bli døpt, vi tror på det.

. . . og om håndspåleggelse, . . .

Vi tror på håndspåleggelse, gjør vi ikke? Ser dere, alt det, ja visst.

. . . og om de dødes oppstandelse . . .

⁸⁴ Vi tror på det. Følg med nå. Dere ser her at, “Dom,” blir brukt, “Evig”. Det er for alltid. Når dom blir uttalt av Gud, er det for alltid. Så det kan ikke bli noe mer forsoning etter at dommen er blitt avsagt. Da kan du forstå hvorfor Gud måtte ta Sin Egen—Sin Egen, Sin Egen medisin som vi kaller det. Da Han dømte mennesket for å ha syndet, var den eneste måten Han kunne gjøre forsoning på, å ta menneskets plass Selv. Det er den eneste måten han kan bli forsonet eller kunne forsone oss på, var å ta vår plass og bli en synder. Gud, Jehova ble en synder og Han ga Sitt liv.

⁸⁵ Nå, du kunne gi ditt liv som en synder, for å dø for saken. Paulus sa: “Selv om jeg gir kroppen min til å brennes som et offer, er jeg fremdeles ingenting”, for det vil ikke fungere. Ser dere, når du dør, er det over for deg. Dør du som en synder, går du bortapt.

⁸⁶ “Men Gud kom ned i kjød og fordømte synden i kjødet, da Han ble gjort til syndig kjød.” Fordi Han var den Evige Gud og reiste opp Sin Egen kropp, så er Han den som rettferdiggjør.

⁸⁷ Nå, alle disse tingene: “La oss gå videre til fullkommenhet”, sa Paulus. Hva nå?

. . . om evig dom.

. . . dette vil vi gjøre, . . . Gud tillater det. (3. verset.)

⁸⁸ Nå: “Gå videre til det fullkomne.” Jesus sa: “Derfor skal dere være fullkomne, som deres Far i Himmelen er fullkommen.”

Og vi er alle sammen fordømt. Uansett hva vi noen gang vil gjøre, er vi fordømt. Vi ble født fordømt. Din mamma og pappa ble født fordømt. Dine, alle dine forfedre ble født i synd, dannet i misgjerning. Så hvordan skal du noensinne oppnå det? Hvordan skal du bli fullkommen? Hvis du aldri hadde gjort noe, aldri stjålet, aldri løyet, aldri gjort noe i ditt liv, så er du fremdeles fordømt. Du var fordømt før du tok ditt første åndedrag. Du var fordømt. Det er riktig. Og du var dømt av Gud før du tok ditt første åndedrag. Du var dømt, ved det seksuelle begjæret til din far og mor, som gjennom sin handling brakte deg hit på jorden. Og Gud fordømte det fra begynnelsen. Du er fordømt til å begynne med. Så hvor du . . . Og hver eneste annen person på jorden ble fordømt sammen med deg. Så hvor skal du kunne oppnå fullkommenhet?

⁸⁹ Følg med. La oss bare slå opp i Hebreerne et øyeblikk, det 10. kapitlet. Lytt nøye. Jeg ønsker å lese litt fra det 9. kapitlet først, det 11. verset.

Men Kristus kom som en øversteprest for de kommende goder, ved et større og mer fullkomment tabernakel, Sitt Eget tabernakel, Sitt kjød, . . .

⁹⁰ Ser dere, det gamle tabernaklet . . . La dere merke til det? Det gamle tabernaklet hadde et forheng i seg, som skjulte arken der Gud bodde. Hvor mange vet det? Ja visst. Vel, det gamle, menneskelagde tabernaklet her, gardinene var lagd av farget

geiteskinn og så videre, var bygd som et tabernakel for å skjule Guds Nærvær. Hvor mange vet at bare én mann kunne gå inn dit en gang i året? Ja visst. Det var Aron som gikk inn en gang i året. Og han måtte være salvet. Og—og, åh, kravet! Og han måtte ha ild i hånden; og hvis han gikk uten det, så døde han med en gang han trakk forhenget til side. Han ville falt død om. Han måtte gå inn der og tenne disse lystemene og bestenke nådestolen der blodet fra denne erstatningens død ropte ut, inntil Kristus kom for å oppfylle det.

⁹¹ Nå, men Gud kom så i et annet slags tabernakel. Og det tabernaklet var Hvem? Jesus. Og Gud var på innsiden av Jesus, og Han var skjult, men Han forsonte verden med Seg Selv ved det Han uttrykte. Kristus åpenbarte Gud. Han sa: “Det er ikke Meg som gjør gjerningene. Det er Min Far som bor i Meg. Jeg gjør ikke noe i Meg Selv uten det Jeg ser Faderen gjøre. Faderen i Meg viser Meg disse visjonene, og så går Jeg og gjør kun det Faderen sa Jeg skulle gjøre.” Får dere tak i det? Gud var på innsiden av en menneskekropp, ikke bak fargede geiteskinn, men levde, var i bevegelse. Gud hadde hender; Gud hadde føtter; Gud hadde tunge; Gud hadde øyne; og det var Kristus. Der var Han.

⁹² Nå, Han gikk bort, og Ånden kom inn der, slik at Han ved Sin død kunne fullkommengjøre Menigheten og bringe fram en overgitt Menighet. Og så er den samme Ånden som var i Kristus i Menigheten og gjør de samme tingene som Kristus gjorde. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger; men dere skal se Meg, for Jeg vil være i dere, selv i dere, inntil verdens ende.”

⁹³ Lytt nå til dette.

Men Kristus ble en øversteprest for de kommende goder, ved et større og mer fullkomment tabernakel, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen.

Han var ikke gjort med hender. Hvordan ble Han født? Jomfrufødsel.

Heller ikke med blodet av geiter og kalver, ble denne kroppen ofret eller helliggjort, men med sitt eget blod . . .

⁹⁴ Dere vet at blodet kommer fra hannkjønnet. Og så sa noen: “Åh, Jesus var en jøde.” Han var ikke en jøde. “Åh, vi er frelst ved jødisk blod.” Nei, det er vi ikke. Hvis vi ble frelst ved jødisk blod, er vi fremdeles forlapt.

Jesus var ikke jøde, Han var heller ikke hedning. Han var Gud: Gud Faderen, Ånden, den usette Ene. “Ingen har noensinne sett Gud, men Faderens enbårne har forklart Ham.” Han manifesterte Gud, hva Gud var.

⁹⁵ Nå er det Hans Menighet som skal manifestere Gud, for å vise hva Gud er. Skjønner?

Hva gjør vi? Organiserer oss, og: “Jeg vil ikke ha noe med *dem* å gjøre. De er metodister. De er presbyterianere. Jeg vil ikke ha noe med *dem* å gjøre. Jeg er baptist. Jeg er pinsevenn.” Hmh! Du er fortapt med den slags motiver. Riktig.

⁹⁶ Hvem kan skryte? Hvem kan si noe? Se på skammen presbyterianerne har ført med seg. Se på skammen til baptistene. Se på skammen til katolikkene. Se på skammen til pinsevennene, nasareerne, Pilgrim Holiness. Se på resten av dem.

Men hvem tør rette én anklagende hånd mot Det. Ja. Rette én finger, når den Allmektige Gud sa: “Dette er Min elskede Sønn som Jeg med velbehag bor i. Hør Ham.” Der er Han. Det er Den fullkomne.

⁹⁷ Nå, la oss lese bare litt videre her nå.

Heller ikke ved blodet av geiter . . . kalver, men med sitt eget blod, gikk han inn i Det Aller Helligste én gang for alle, og fant en evig forløsning . . . (Får dere tak i det?) . . . evig forløsning for oss.

⁹⁸ Ikke å bli frelst i dag, og så bli frelst igjen neste uke når vekkelsermøtene starter, og så, åh, faller vi fra og blir frelst igjen. Du blir frelst én gang, for evig. Det er riktig. Ikke mer bli frelst, bli frelst, bli frelst. “Evig forløsning!” “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv, og skal ikke komme for dom, men har”, fortid, “gått over fra døden til Livet.” Fordi han skalv? Fordi han ble døpt på en bestemt måte? Fordi han hadde blod i hendene sine? “Fordi han har trodd på Guds enbårne Sønn.” Det er slik vi får Evig forløsning.

⁹⁹ Lytt nå.

For . . . blodet av okser og geiter og asken av kviger stenket til—til . . . stenket på de urene, helliger til kjødets renhet,

hvor mye mer skal ikke da Kristi blod, Han som ved en evig Ånd bar seg selv fram uten feil for Gud, rensset vår samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene den levende Gud?

¹⁰⁰ “Gått over fra døden til Livet.” Hva bryr det deg hva verden tenker? Hva bryr det deg hva naboen din tenker? Vår bevissthet er død, og vi er gjenfødt og født på ny ved Guds Ånd, for å tjene den sanne og levende Gud. Slik er det.

¹⁰¹ Gå nå til det 10. verset, 10. kapitlet rettere sagt, tvers over siden.

. . . loven, som bare har en skygge av de kommende goder og ikke selve tingenes egen skikkelse, kan aldri med disse samme ofrene, som de stadig ofrer år etter år, gjøre dem f-u-l-l-k-o-m-n-e.

F-u-l-l-k-o-m-m-e-n, der er det: “Fullkommen.”

... lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå vi videre til det fullkomne ...

Derfor vær da fullkomne, som deres Far ... i himmelen er fullkommen.

102 “Loven har en skygge av de kommende goder”, alle forordningene og dåpene og ... alle de andre tingene de hadde, “kunne aldri gjøre tilbederen fullkommen.” Og likevel krever Gud “fullkommenhet”.

103 Om du blir medlem av nasareer-menigheten, vil det aldri gjøre deg perfekt. Blir du medlem av baptist-menigheten, pinsevennene, hva enn det er, vil det aldri gjøre deg perfekt. Det at du er en god, trofast mann, vil aldri gjøre deg perfekt. Du kan ikke gjøre deg fortjent til noe. Det er ikke noe i deg som kan gjøre deg fortjent til noe. Du er fortapt. Du sier: “Vel, jeg holdt loven. Jeg holder sabbaten. Jeg holder *dette*, alle Guds forordninger. Jeg gjøre *dette*.”

104 Paulus sa: “La oss legge alle de tingene til side nå.”

105 “Det er helt i orden, men vi vil gjøre *dette*. Vi vil døpe folket, og vi vil legge hendene på dem for deres helbredelse og så videre.”

106 Vi kunne ta det, vers for vers, hver enkelt av de tingene. Dåp, vi tror det. “Det er ett håp, én Herre, én Tro, én Dåp.” Vi tror at det er en dåp. Vi tror på de dødes oppstandelse. Absolutt. Vi tror Jesus døde og stod opp igjen. Vi tror det. “Å legge hendene på de syke”, det er hva det står. “Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Vi tror det.

Men hva er det? Paulus sa: “Alt det er døde gjerninger.” Det er noe du gjør.

107 “La oss nå gå videre til det fullkomne.” Åh, du! Vi kommer inn i Tabernaklet, ikke grunnvollen; Tabernaklet, Selve Tabernaklet. Det er grunnvollen; loven, og rettferdigheten, og—og—og—og å bli medlem av menigheten og bli døpt og—og håndspåleggelse. Alt dette er forordninger i menigheten.

“Men la oss nå gå inn i det fullkomne.” Og det er bare Én som er fullkommengjort, det er Jesus.

108 Hvordan kommer vi inn i Ham? “Ved metodistene?” Nei. “Pinsevennene?” Nei. “Baptistene?” Nei. “Ved noen menighet?” Nei. “Romersk Katolsk?” Nei.

109 Hvordan kommer vi inn i Det? Romerne 8,1.

Derfor er det da ingen fordømmelse for de som er i Kristus ... , de som ikke vandrer etter tingene av denne verden, kjøttet, men etter tingene som er av Ånden, som ikke bryr seg om hva verden har å si.

110 Selv om du er syk, legen sier: “Du kommer til å dø”, så bryr du deg ikke noe om det, det plager deg ikke det minste.

111 Hvis de forteller deg: “Du må bli en katolikk før du blir frelst, eller en presbyterianer, eller må gjøre *dette*”, så bryr du deg ikke om det.

“Det er derfor ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, de tingene de ser.” Alt du ser med øynene dine er jordiske.

112 Men det er tingene du ser i din ånd, gjennom Ordet! Ordet er Guds speil som gjenspeiler hva Han er og hva du er. Halleluja! Åh, du! Det forteller deg. Dette er den eneste Boken i verden som forteller deg hvor du kommer fra, hvem du er, og hvor du er på vei. Vis meg en side med litteratur hvor som helst, med all vitenskapen eller noe annet, enhver god bok som er blitt skrevet, ikke noe av det kan fortelle deg det. *Dette* er Guds speil, som viser hva Han er og hva du er. Så innimellom der er Blodslinjen som viser hva du kan bli hvis du ønsker å ta valget. Slik er det.

113 “Ved én Ånd”, nå, Første Korinterbrev 12. Hvordan kommer vi inn i det Legemet?

“Ved å håndhilse?” Nei, sir. “Ved å bli medlem av menigheten?” Nei, sir. “Ved å bli døpt baklengs, forlengs? I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn? Jesu Kristi Navn? Navnet til Sarons Rose, Liljen i Dalen, Morgenstjernen? Hva enn du vil?”

Det har ingenting med det å gjøre. “Bare en god samvittighetspakt med Gud.” Og likevel krangler vi og bråker og diskuterer og splitter oss og lager skiller. Det er riktig. “Men alt dette er døde gjerninger.” Vi er på vei mot fullkommenhet.

114 Det er ting jeg har gjort. En forkynner dømte deg. Om han dømte deg med ansiktet forover, bakover, eller tre ganger, fire ganger, eller en gang, eller hvordan han gjorde det, det har ingenting med Det å gjøre. Du blir bare døpt inn i den menighetens fellesskap, og beviser for menigheten at du tror på Kristi død, begravelse og oppstandelse. Håndspåleggelse, å helbrede de syke, det er fantastisk, men, alt det er naturlig, og den kroppen vil dø igjen like så sikkert som du lever. Den vil dø igjen. “La oss nå legge alle de tingene til side og gå videre til fullkommenhet.”

115 Hvordan kommer vi til fullkommenhet? Det er det vi ønsker å vite.

... Kristus har *fullkommengjort* ...

“Gud la vår alles misgjerning på Ham. Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår ble vi helbredet.” Det er Legemet som vi ønsker å komme til. Det er Legemet. Hvorfor? Hvis du er i det Legemet, vil du aldri komme til dom, du vil aldri smake døden. Du er fri fra all død, dom, synd og alt annet når du er i det Legemet.

116 “Hvordan kommer du inn i Det, predikant? Ved å bli medlem av dette tabernaklet?” Du er fremdeles fortapt. Kunne ikke bli medlem uansett; vi har ingen bok. “Hvordan kommer vi inn i Det? Ved å bli medlem av en menighet?” Nei, sir. “Hvordan kommer du inn i Det?” Du er født inn i Det.

117 Første Korinterbrev 12.

For ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett legeme, . . .

118 Ved Den Hellige Ånds dåp er vi alle døpt inn i det Legemet og er fri fra synd. Gud ser ikke deg lenger; Han ser bare Kristus. Og når du er i det Legemet, kan ikke Gud dømme det Legemet. Han har allerede dømt Det. Han tok vår dom og inviterte oss inn. Og ved tro, gjennom nåde, vandrer vi og tar imot vår tilgivelse. Og Den Hellige Ånd fører oss inn i dette fellesskapet med Ham. “Og vi vandrer ikke lenger etter verdens ting, men vi vandrer i Ånden.”

Levendegjort, Ordet kom til oss. Han døde i mitt sted. Jeg er gjort levende. Her er jeg, som en gang var død i synd og overtredelser, blitt gjort levende. Alle mine lengsler er å tjene Ham. All min kjærlighet er til Ham. Jeg ønsker at all min vandring skal være i Hans Navn, slik at hvor enn jeg går, hva enn jeg gjør, så ærer jeg Ham. Hvis jeg jakter, hvis jeg fisker, hvis jeg spiller ball, hvis—hvis jeg . . . hva enn jeg gjør, må jeg være: “Kristus i meg”, i et slikt liv, som vil få mennesker til å lengte etter å være på den måten; ikke sladre, baksnakke og lage bråk om menighetene deres. Får dere tak i det?

“Ved én Ånd er vi døpt inn i det Legemet.” “Og når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere.”

119 Lytt. La oss bare lese litt videre her.

. . . som aldri kunne gjøre dem fullkomne som kom.

“For . . .” 2. verset, det 10. kapitlet.

For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram?

120 Hvis det kunne gjøre personen fullkommen . . . Og Gud krever fullkommenhet. Hvis det å holde lovene, hvis det å gjøre alle budene ville gjøre deg fullkommen, så var det ikke—var det ikke behov for noe mer; du hadde allerede blitt fullkommen. For når du er fullkommen, er du Evig. For Gud er den Eneste som er Evig, og Gud er den Eneste som er fullkommen. Og den eneste måten du kan være Evig på, er å bli en del av Gud. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

. . . én gang var rensset, ville da ikke lenger ha . . . noen bevissthet om synd.

Hva? “Tilbederen, som én gang var rensset, ville da ikke lenger ha noen bevissthet . . .” Hvis du skriver ned oversettelsen av det, er det “ønske”.

... tilbederen som én gang var rensset ... har ikke lenger noe ønske om synd.

... hvis tilbederen én gang var rensset ...

121 Du kommer fram nå og sier: "Åh, halleluja, jeg ble frelst i går kveld. Men, vel, pris skje Gud, hun fikk meg til å falle ifra. Halleluja, en dag vil jeg bli frelst igjen." Du stakkars, uerfarne analfabet. Det er ikke slik det er.

122 "Tilbederen som én gang er rensset, har ikke lenger noen bevissthet om synd", sier Bibelen. Lytt idet vi leser videre, bare et øyeblikk.

Men i disse ofringene ... en påminning om synd hvert år.

123 Nå skal vi hoppe ned til rundt det 8. verset, for å spare tid, og så jeg kommer dit jeg ønsker.

Først sier han: Offer og almisse og brennoffer ... for synd, ville du ikke ha, og du har heller ikke behag i dem, det som altså etter loven blir båret fram.

124 9. verset.

Deretter sa han: Se, Jeg kommer for å gjøre din vilje, Gud. Han tar bort det ... tar ... Han tar bort det første, loven, så han kan innsette det andre.

125 Skulle ønske vi hadde tid til å dvele ved det. Så lenge du er en presbyterianer, eller en pinsevenn, eller baptist, eller metodist, kan Han aldri gjøre noe med deg. Han må ta alt det bort først, ser dere, slik at Han kan innsette det andre. Så lenge du sier: "Vel, jeg er en metodist." Åh, har ikke noe imot metodister, eller baptister eller pinsevenner. Men, broder, det handler ikke om det. Du er nødt til å gå videre til fullkommenhet, det vil si inn i Kristus.

126 Se på dette nå, bare et øyeblikk.

Ved denne ... er vi blitt helliget ved ofringen av Jesu Kristi kropp én gang for alle.

127 Hmh? La oss bare lese litt videre og huske på det. La det synke inn mens vi leser: "En gang for alle."

Og hver prest står daglig og gjør tjeneste og bærer mange ganger fram de samme offer, som aldri kan ta bort synd.

Men denne mannen, ...

Er du klar? Har du vesten din åpen nå, så det ikke preller av, men går rett til hjertet? "Men denne Mannen." Hvilken Mann? Ikke paven av Roma, ikke biskopen av metodistkirken eller noen annen kirke.

Men denne mannen, Kristus, etter at han hadde båret fram ett evig offer for synd, satte han seg ned ved Guds høyre hånd.

Fra da av venter han inntil hans fiender blir lagt som skammel under hans føtter.

Følg med. Her kommer hun.

For ved ett offer har han f-u-l-l-k-o-m-m-e-n-g-j-o-r-t, har han fullkommengjort . . .

“Inntil det neste vekkelsesmøtet”? Hva stod det?

. . . har han fullkommengjort dem som er helliget for all evighet.

Får dere tak i det? “La oss gå videre til fullkommenhet.”

¹²⁸ Nå, dere fra hellighetsbevegelsen sier: “Åh, ja, vi tror på hellighet. Halleluja! Vi tror på helliggjørelse.” Men dere tar deres egen. Dere bare slutter med *dette* og slutter med *det*. Dere vet at dere ikke burde gjøre det.

Med mindre Kristus har åpnet døren og levedegjort det for ditt hjerte, og du kommer til et punkt der synden er død og begjæret, og alt sammen er borte. Da tar Han bort din egen egenrettferdighet, Han kan etablere Seg Selv i deg. “Og det er Kristus, Guds Sønn i dere, håpet om Herlighet.”

. . . la oss gå videre til fullkommenhet.

¹²⁹ Hvordan kan vi bli fullkomne? Ved Kristi død. Ikke ved å bli medlem av menigheten. Ikke ved våre gode gjerninger, hva vi gjør. Alt det er helt i orden. Ikke fordi vi ble døpt på *denne* måten eller *den* måten. Ikke fordi vi har blitt helbredet ved håndspåleggelse. Ikke på grunn av noen av disse andre tingene: “Vi tror på døden, begravelsen og oppstandelsen.”

¹³⁰ Paulus sa: “Jeg kunne tale med menneskers og Englers tunger”, det er både tunger som blir forstått og tungene som ikke kan bli forstått, som må bli tydet: “Jeg er ingenting. Selv om jeg har kunnskapens gave og forstår all Guds visdom”, kan forklare Bibelen, fra . . . knytte den sammen, “er jeg ingenting.” Har ikke mye for seg å gå på skole da, ikke sant, for å lære Bibelen? “Selv om jeg har tro så jeg kan flytte fjell . . .” Helbredelseskampanjer betyr ikke så mye da, gjør det? “Jeg er ingenting. Selv om jeg gir kroppen min til å brennes som et offer.”

¹³¹ “Åh”, sier de, “den mannen er religiøs.”

¹³² “Men han er ingenting”, sier Paulus, “blir aldri til noe.”

¹³³ “Om det er tunger, skal de opphøre; om det er profetier, skal det bli borte; om det er alle disse andre tingene, vil det ta slutt. Men når det fullkomne kommer, da skal det som er stykkevis ta slutt.” Ser dere, det “fullkomne”. Hva er fullkomment? Kjærlighet. Hva er kjærlighet? Gud. “La oss legge til side alle disse ubetydelige, døde gjerningene og forordningene og gå videre til fullkommenhet.” Ser dere det? Vi er fullkommengjort ved Kristus. Hvordan kommer vi inn i Det? Ved Hellig Ånds dåp.

¹³⁴ “Ja vel, hva skjer?” Du har gått over fra døden til Livet.

135 “Vel, skjelver jeg, hopper jeg?” Du—du gjør ikke, trenger ikke å gjøre noe. Du har allerede gjort det, Gud førte deg fra døden til Livet, og du er levende. Da vil fruktene i livet ditt vise det.

136 Mange av dere metodister og nasareere ropte så høyt dere bare kunne, og stjal mais fra en annens åker, det er riktig, gjorde alt mulig.

137 Mange av dere pinsevenner talte i tunger, som å helle bønner på et kuskinn, ja visst, gikk rett ut og løp av sted med naboens kone, gjorde alle slags ting. Det er ikke Det, broder.

138 Ikke prøv å la noen følelse eller noe ta plassen til Den Hellige Ånd. Når den nye Fødsel skjer, blir du forandret. Du trenger ikke å gjøre noe for å bevise det. Livet ditt beviser det, ved din vandring. Du er kjærlighet, fred, langmodighet, vennlighet, ydmykhet, tålmodighet. Det er hva du er, og hele verden ser refleksjonen av Jesus Kristus i deg.

139 Nå, tungetale og å rope av fryd, det er bare attributter som følger dette slags Liv.

Og du kan ta, etterligne de attributtene og aldri ha det Livet. Vi ser det. Hvor mange vet at det er sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Selvfølgelig gjør dere det. Uten tvil gjør dere det. Du! Dere ser det overalt rundt dere.

140 Så du kan ikke si at noe er bevist på Den Hellige Ånd, med mindre det er livet du lever. Nå, hvis du ønsker å tale i tunger, så er det fullstendig i orden så lenge du lever et liv som samsvarer med det. Det er riktig. Og hvis du ønske å rope, fint, det er bra. Jeg roper også, blir så lykkelig noen ganger at jeg har problemer med å holde skoene på; jeg hopper nesten ut av dem. Og det er fantastisk. Jeg tror det.

141 Jeg har sett visjoner, og de syke helbredet, de døde oppstått. Når de ligger der og legene går bort og sier: “Det er over, de er døde”, ligger der et par timer; og Den Hellige Ånd kommer rett ned og viser en visjon, går ned dit og reiser opp den personen. Jeg har sett de som er døve, stumme og blinde, og invalide gå. Det gjør ikke . . . Det er bare attributter.

142 Broder, for lenge siden, før verden i det hele tatt hadde en grunnvoll, så Gud ned ved Sin Evige nåde, og ved forutvitenhet så Han deg og meg. Han visste hvilken tidsalder vi ville leve i. Han visste hva vi ville være. Derfor valgte Han oss ved utvelgelse før verdens grunnleggelse, for å være sammen med Ham uten en plett.

143 Nå, hvis Han valgte oss før verdens grunnleggelse til å være i Ham uten lyte, og vi er født med mange lyter, og ingenting annet kan . . . ingenting kan rense oss, hvordan kan vi da være uten—hvordan kan vi da være uten lyte? “Han sendte Sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på Ham ikke skulle ha en slutt på livet, men ha Evig Liv; skulle aldri gå bort, men ha Evig Liv.”

Så når vi kommer inn i Ham, ved tro, blir vi frelst ved nåde, ved Den Hellige Ånd som kaller på oss.

¹⁴⁴ Før det var en kropp på denne jorden, lå kroppene deres her. Den er lagd av kalsium, kalium, fuktighet, kosmisk—kosmisk lys og petroleum og så videre, seksten elementer. Og Den Hellige Ånd begynte å bre Seg ut over jorden, “lokke”. Og da Den gjorde det, kom det opp en liten påskelilje før du visste ordet av det. Så brakte Han fram litt gress og noen fugler, og etter en stund kom det fram en mann.

¹⁴⁵ Nå, Han lagde aldri en kvinne ut fra jordens støv. Hun var allerede en mann til å begynne med; mannen og kvinnen er ett. Derfor tok Han et ribben fra Adams side og lagde en kvinne, en medhjelp til ham. Og deretter kom synden inn. Så etter at synden kom inn . . .

¹⁴⁶ Gud kan ikke bli beseiret uansett hva som skjer. Han kan aldri bli beseiret. Så begynte kvinner å føde mennesker på jorden. Og Gud, ved Evig nåde, så hvem som ville bli frelst, og Han kalte på deg. “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far kaller ham først.” “Kommer ikke an på den som vil eller den som løper, men Gud som viser nåde.”

¹⁴⁷ Du sier: “Vel, jeg søkte Gud. Jeg søkte Gud.” Nei, du gjorde aldri det. Gud søkte deg. Det var slik det var i begynnelsen.

¹⁴⁸ Det var ikke Adam som sa: “Å Far, Far, jeg har syndet. Hvor er Du?”

¹⁴⁹ Det var Faderen som sa: “Å Adam, Adam, hvor er du?” Det er menneskets natur. Det er menneskets herkomst. Det er det han er laget av.

¹⁵⁰ “Og ingen kan komme til Meg uten av Faderen drar ham. Og alle som Faderen gir Meg . . .” Halleluja! “Alle som kommer, dem vil Jeg gi Evig Liv, og Jeg vil reise ham opp på den siste dag.” Hvilket velsignet, hvilket velsignet løfte fra Himmelens Gud! Som vi kommer til i kveld, der: “Han sverget ved Seg Selv.” Det er ingen større. Du avlegger en ed ved noen som er større enn deg. Det finnes ingen større, så Gud avla en ed til Seg Selv. Vi kommer inn i det, hvordan Han gjorde det, og når Han gjorde det; og avla en ed til Seg Selv, at Han ville reise oss opp og gjøre oss til Sin Egen arv.

¹⁵¹ Åh, hvor fullkomment og støtt vi kan stå denne morgenen! Hvor du kan se, hvis døden stirrer deg rett i ansiktet, kunne du si som Paulus: “Død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier? Men Gud være takk, Han som gir oss seieren ved vår Herre Jesus Kristus.” Slik er det. Hvorfor?

¹⁵² “Åh, du gjorde *så-og-så*.”

¹⁵³ “Jeg vet det, men jeg er dekket av Hans Blod.” Halleluja!

¹⁵⁴ “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme.” Dere metodister, baptister, presbyterianere, hva enn dere er, vi ble

døpt inn i ett Legeme. Vi har fellesskap, og vi er borgere av Guds Rike og bekjenner at: “Vi ikke er av denne verden.”

155 Den lille datteren min kom forleden og sa: “Pappa, denne lille jenta gjorde *så-og-så*. Og de gjorde *så-og-så*. Vi gikk over til huset. De gjorde *så-og-så*.” Jeg sa . . . Sa: “Hvorfor gjør ikke vi det?”

156 Jeg sa: “Kjære, vi er ikke av den verden. De lever i en verden for seg selv.”

157 Sa: “Går vi ikke alle på den samme jorda?”

158 Jeg sa: “Av verden, kjære. Vi er ikke en del av disse menneskene.”

159 Bibelen sier: “Kom ut fra dem, vær atskilt, sier Gud.” Ser dere, du er ikke en del av det. Og når den nye Naturen kommer inn i deg, trenger du ikke å bli dratt ut. Du ønsker ikke å gå tilbake, som Lots kone. Du er bare født ut av det. Og du er i en annen dimensjon. Og det ser skittent ut for deg.

Og dette, det store, fabelaktige Amerika som vi bor i har blitt ett eneste stort kaos. Alt er begjær og kvinner. Og måten kvinnene kler seg på, måten mennene oppfører seg på, og—og tingene de gjør, og så kaller de seg: “Kristne.”

160 For eksempel, denne Elvis Presley som nå har blitt medlem av pinsemenigheten. Selvfølgelig, det var der . . . Judas fikk tretti sølvmynter. Elvis fikk en rekke Cadillacer og et—og et par millioner dollar for å selge sin førstefødselsrett. Arthur Godfrey. Se på det.

161 Se på Jimmy Osborne her i Louisville, med den slags boogie-woogie, rock'n'roll, gammelt tøy og skitt. Og på søndag morgen tar han Bibelen og står på plattformen og forkynner. Hvilken skam!

Ikke rart Bibelen sier: “Alle bordene er fulle av spy.” Ja, vi lever i en fryktelig tid!

162 Og folk sier: “Åh, de er veldig religiøse.” Åh! Vet du ikke at djevelen er religiøs? Vet du ikke at Kain var like så religiøs som Abel var? Men han hadde ikke Åpenbaringen. Det er saken. Han hadde ikke Åpenbaringen.

Ja, vi går alle på møte, men det er noen som har Liv, det er de som har Åpenbaringen av Jesus Kristus i sitt hjerte. Ikke ved skjelving, hopping, ikke ved å bli medlem av menigheten. Men Åpenbaringen, Gud har åpenbart Ham.

163 Se hva Han sa: “Hvem sier menneskene at Jeg, Menneskesønnen er?”

164 “Noen sier at Du er ‘en profet’. Og noe sier at Du er ‘Elias’. Og noen . . .”

Sa: “Men hvem sier dere?”

165 Peter sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.” Det var ikke fra leppene hans.

166 Han sa: “Salig er du, Simon, sønn av Jona, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette. Du har ikke lært dette fra noen—noen bibelsk etikk eller noe teologisk seminar. Salig er dere, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for dere. Men Min Far som er i Himmelen har åpenbart det. Og på denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke beseire Den.”

167 Hvis du er en kristen, denne morgenen fordi du tilhører menigheten, så er du fortapt. Hvis du er en kristen fordi du har gått over fra døden til Livet, er du fri fra dom; inn i Kristus, du kommer stadig mer inn i fullkommenhet. Gud kan ikke se det minste. Du sier: “Vel, vil jeg noen gang gjøre en feil?” Ja visst, men du gjør det ikke med vilje.

168 Nå skal vi gå inn i det, om bare noen få minutter: “For den som synder med vilje etter at han har mottatt kunnskap om Sannheten, finnes det ikke mer offer for synd.” Vi går inn i det i kveld, for det er litt for sent nå.

169 La oss bare lese et par vers til av dette, så vi kan føle det bedre ved å ha kommet litt lenger. Ja vel. Vel, vi skal gå rett inn i det i kveld, det 4. verset. Lytt til dette.

For de som en gang er blitt opplyst, . . . og gjort og har blitt . . . og har smakt kraften, de himmelske gaver, og har fått del i Den Hellige Ånd.

Og . . . smakt Guds gode ord, og den kommende verdens kraft,

Og så faller fra, de selv kan umulig igjen bli fornyet til omvendelse, . . .

Skjønner? Og vi tar det inn i Hebreerne 10, og fram og tilbake, for å vise hva dette er.

170 Venner: “La oss gå videre til fullkommenhet.” Vi har . . . vi er ikke . . . Vi er uten unnskyldning i dag. Vi har ingen unnskyldning i det hele tatt. Himmelen Gud har vist Seg i denne siste tid og gjør nøyaktig de samme tingene som Han gjorde da, da Han var her tidligere, da Han var på jorden. Han har bevist det, som vi ser når vi går gjennom Bibelen. Og dere—dere i klassen vet dette, at vi har tatt for oss mirakel for mirakel og tegn for tegn og under for under, som Han gjorde med barna i ørkenen, de tingene og tegnene Han gjorde; de tingene Han gjorde da Han var her på jorden, manifestert i kjød; og nøyaktig de samme tingene finner sted i dag, rett her iblant oss. Her er Ordet til å stadfeste det. Her er det som forteller at det er riktig, som viser at det er riktig. Her er Guds Ånd for å gjøre det samme, derfor er vi uten en unnskyldning.

La oss be.

171 Himmelske Far, da vi ser at vi er omgitt av en så stor sky av vitner, la oss legge bort hvert ord, alt, som er galt, hvert ondt ord, hvert dårlig ord som er uttalt, hver tanke, “og la oss løpe med tålmodighet i det løpet som er lagt foran oss, og se på troens opphavsmann og fullender, Herren Jesus Kristus.” Å velsignet være Hans høyst makeløse og hellige Navn! Hvordan Han kom til jorden for å gjenløse det falne mennesket og føre dem tilbake til fellesskapet med Herren Gud. Og vi takker Deg for dette. Og nå ved Hans nåde . . . Vi utvalgte aldri Ham, men Han utvalgte oss. Han sa: “Dere har ikke utvalgt Meg, men Jeg har utvalgt dere.” Når? “Før verdens grunnleggelse.”

172 Og kjære Gud, hvis det er noen som sitter her denne morgenen, som kanskje har utsatt dette år etter år, men det er stadig en liten banking på hjertet. Kanskje de ble medlem av menigheten og tenkte: “Vel, det er greit.” Far, Skriften har sannelig forklart det denne morgenen: at du kan ikke gjemme deg bak en menighet og være rettferdig; du kan heller ikke være god, ikke lyve og stjele eller gjøre noe galt, og fremdeles være rettferdig.

173 Det er bare én rettferdighet vi har, ikke vår egen, men Hans rettferdighet. Han har fullkommengjort vår frelse. Derfor, når vi er i Ham, ser ikke Gud våre feiltrinn. Når vi gjør noe galt, er det en Ånd i oss, roper ut: “Å Far, tilgi meg!” Da ser ikke Gud det. Og det vil si at vi blir ført inn i Hans fellesskap og nåde. Gi det, Herre, mens vi avslutter dette møtet, i Kristi Navn. Amen.

174 Bare et øyeblikk, jeg ønsker å spørre dere. Uansett hva du gjør, er du fortapt. Lytt til dette. For en stund siden . . . Jeg kan ha fortalt det før. Her er en liten opplevelse som skjedde med meg.

175 Jeg var oppe i—i Toledo, Ohio. Jeg holdt vekkelsesmøter og—og hadde et møte der nede, og det var så mye folk. De kjente til hotellene jeg bodde på; derfor tok de meg med ut på landet. Jeg bodde der ute på et lite motell.

176 Vi spiste vanligvis på en liten Dunkard-restaurant. Det var et fantastisk sted, damene der inne, så virkelig ut som kristne og troende, de var anstendige og veldig hyggelige. Søndagen kom, jeg ble sulten. Jeg hadde fastet litt. Og jeg ønsket å gå over gaten til en annen for å bestille noe. En liten vei der borte rundt hjørnet, og det var bare et vanlig, alminnelig amerikansk spisested. Lite, det var et lite sted, en kafé som var åpen hele natten. Da jeg gikk inn der på den søndagen omkring klokken to på ettermiddagen, før jeg skulle ned å forkynne den ettermiddagen, jeg ble så forbløffet at jeg ikke visste hva jeg skulle gjøre.

177 Jeg gikk inn, og det første jeg la merke til var en ung dame på rundt seksten, atten år, en pappas elskling, en mammas elskling, som stod bak der med en gutt som hadde hendene rundt hoftene hennes. En flokk med tenåringer satt ved—ved disken.

178 Jeg hørte en spilleautomat. Kikket over *her*, og der stod det en politimann med armen rundt en kvinne, oppe rundt *her*, midjen hennes, og spilte på en spilleautomat. Nå, dere vet at pengespill og spilleautomater er ulovlig i Ohio, dere som er fra Buckeye *her*. Og dere vet at det er ulovlig. Og der var loven og spilte på en spilleautomat; og en mann på min alder, sannsynligvis gift, en haug med barn, kanskje en bestefar. En politimann, trafikkpoliti som spilte på en spilleautomat. Der var den unge . . . Hva gjorde en tenåringsjente der? Hva var dette?

179 Jeg stod der. Ingen la merke til at jeg kom inn, de var for opptatte, halvparten av dem var fulle. Så jeg kikket. Jeg hørte noen som sa: "Vel, tror du regnet vil skade rabarbraen?" Og kikket over *her*, og *her* satt det en dame, gammel dame, virkelig . . . Hun var nærmere seksti-fem, sytti år. Og den stakkars damen . . . Jeg klandrer ingen som ønsker å se sitt beste ut. Men da hun . . . Hun hadde pyntet seg, farget håret blått, skikkelig blått. Og var helt kortklipt på toppen og hadde farget det skikkelig blått. Og hun hadde på seg et skikkelig tykt lag manikyr, eller hva enn man kaller de greiene man putter på ansiktet, og hadde store flekker. Og hun hadde på seg bitte små shorts, og den stakkars gamle damen var så rynkete at kjøttvalkene hang nedover bena hennes slik som *det*. Og hun var full. Hun satt der med en gammel mann, og det var sommer, og han hadde på seg en gammel grå eller grågrønn militæroverfrakk. Den hang nedover slik som *det*, og et stort skjerv rundt nakken. Var full, det var to av dem, og de var sammen med denne stakkars, gamle kvinnen.

180 Jeg stod der og kikket meg rundt. Jeg sa: "Gud, hvordan kan Du holde det ut? Hva—hva . . . Hvordan kan Du se på noe sånt som det? Når det får meg, en synder frelst av nåde til å tenke det, hvordan kan—kan Du se på det? Ja, det ser ut som Du burde sprengte bort hele stedet. Vil min lille Rebekah og Sarah måtte vokse opp under den slags påvirkning? Vil de to små jentene mine måtte møte en—en moderne, sådan verden som den er i dag, der folk oppfører seg sånn? Gud, hvordan kan jeg noensinne . . . hva kan jeg gjøre?"

Selvsagt er det Hans nåde. Hvis de var forutbestemt til Evig Liv, ville de komme til det. Hvis de ikke var det, vil de ikke. Jeg vet ikke. Det er opp til Gud. Jeg vil gjøre min del.

181 Jeg tenkte: "Hvordan kan Du holde det ut, Gud? Du som er så hellig burde bare utslette dette fra jorden." Jeg sa: "Se på den stakkars bestemoren som sitter der. Se på den unge jenta bak der. Og *her* står det en kvinne, sannsynligvis tjuefem år gammel. Og den politimannen med armene rundt midjen hennes og spiller på en spilleautomat. Og *der* er loven; nasjonen er forlatt. *Der* er moderskapet ødelagt. *Her* er de eldre forlatt. Og *der* bak sitter det en ung jente, og hun er forlatt. Se på guttene, når de burde vært på møte eller ett eller annet sted."

182 Jeg sa: “Å Gud, hva kan jeg gjøre? Og her er jeg i denne byen og roper av hele mitt hjerte, og de bryr seg ikke om det og går som om de var . . .” Jeg tenkte: “Vel, Gud?”

183 Vel, da kom det en tanke: “Hvis Jeg ikke har kalt dem, hvordan kan de komme? Alle Faderen har gitt Meg vil komme. ‘Dere har øyne, men dere kan ikke se, ører, og dere kan ikke høre.’”

184 Jeg tenkte: “Vel, hvis presidenten hadde kommet til byen i stedet for vekkelsen, ville alle dukket opp. Åh, ja visst det er verdslig.”

185 Så begynte jeg å tenke: “Vel, Gud, hvordan, hvorfor går Du ikke bare videre, sender Jesus, og lar oss få det overstått? Hvorfor ikke bare—bare bli ferdig med alt sammen, og la det fare?”

186 Da begynte jeg å se noe bevege seg foran meg. Det så ut som en liten virvel som snurret rundt som *dette*. Jeg holdt øye med den. Jeg så en verden som roterte rundt og rundt. Jeg kikket på den, og den sprøyte noe ut. Jeg kikket, og det var en stråle av rødt, karmosinfarget Blod rundt hele verden; akkurat som en virvel som gikk rundt, som en komet, og den hadde en virvel rundt som *dette*. Og jeg kikket på denne virvelen. Og rett over den så jeg Jesus i visjonen. Han kikket ned. Og jeg så meg selv stå her nede på jorden og gjorde de tingene jeg ikke skulle gjøre. Og hver gang jeg hadde syndet, ville Gud ha drept meg: “For, den dagen dere spiser av det, den dag vil dere dø.” Og Guds hellighet og rettferdighet krever, og du måtte dø. Og så kikket jeg dit. Jeg gned meg stadig i øynene. Jeg sa: “Jeg er ikke . . . Jeg sovnet ikke. Jeg er . . . Det er en visjon. Jeg er sikker på at dette er en visjon.”

187 Jeg holdt øye med det mens jeg var bak døren. Og jeg så mine egne synder dukke opp. Og hver gang de var på vei mot Tronen, fungerte Blodet Hans som en støtfanger på en bil. Det stoppet det, og jeg så at Det skalv, og at Blodet rant nedover ansiktet Hans. Og jeg så at Han løftet hendene Sine og sa: “Far, tilgi ham, han vet ikke hva han gjør.”

188 Jeg så meg selv gjøre noe annet, det rystet Ham igjen, dunk. Det ville ha, Gud ville ha drept meg der og da, men Blodet Hans grep meg. Det holdt syndene mine. Jeg tenkte: “Å Gud, gjorde jeg det? Det var helt sikkert ikke meg.” Men det var det.

189 Så begynte jeg å gå *slik*, som om jeg gikk gjennom det rommet, og jeg gikk helt bort til Ham. Jeg så en bok ligge der, den hadde navnet mitt på seg, og alle slags svarte bokstaver var skrevet over den. Jeg sa: “Herre, jeg er lei meg for at jeg gjorde dette. Fikk mine synder Deg til å gjøre det? Fikk jeg Blodet Ditt til å snurre rundt jorden? Gjorde jeg—gjorde jeg dette mot Deg, Herre? Jeg er så lei for at jeg gjorde det.” Og Han strakte Seg ut. Jeg sa: “Vil Du tilgi meg? Jeg mente ikke å gjøre det. Jeg vil . . . Du, ved Din nåde vil jeg prøve å bli en bedre gutt om bare Du vil hjelpe meg.”

190 Han tok hånden Sin og strøk Seg over siden, tok fingeren Sin og skrev "tilgitt" på boken min; kastet den bak Seg i Forglemselens Hav. Jeg kikket på det litt. Og Han sa: "Nå, Jeg tilgir deg, men du fordømmer henne." Skjønner? Sa: "Du er tilgitt, men hva med henne? Du ønsket å sprengte henne i luften. Du ville ikke at hun skulle leve."

191 Jeg tenkte: "Å Gud, tilgi meg. Jeg mente ikke å tenke det. Jeg ønsket ikke å gjøre det. Jeg—jeg—jeg ønsket ikke å gjøre det."

192 "Du er tilgitt. Du har det godt. Men hva med henne? Hun trenger det også. Hun trenger det."

193 "Vel", tenkte jeg, "Gud, hvordan vet jeg hvem Du har kalt, og hvem Du ikke har kalt?" Det er min oppgave å tale til alle.

194 Så, da visjonen forlot meg, gikk jeg bort til henne. Jeg sa: "Goddag, dame?" Og de to mennene hadde gått på toalettet. Og de . . . Hun satt der og hikket, vet dere, og lo. Whiskyflasken stod på bordet, eller ølet var det, alkoholen stod der hvor de hadde drukket. Jeg gikk bort. Jeg sa: "Goddag?"

Og hun sa: "Åh, hallo."

Og jeg sa: "Kan jeg sette meg ned?"

Hun sa: "Åh, jeg har selskap."

Jeg sa: "Jeg mente det ikke på den måten, søster."

Hun kikket på meg da jeg kalte henne "søster". Hun sa: "Hva vil du?"

Jeg sa: "Kan jeg sette meg ned bare et øyeblikk?"

Hun sa: "Hjelp deg selv." Og jeg satte meg ned.

Jeg fortalte henne hva som hadde skjedd. Hun sa: "Hva er navnet ditt?"

Og jeg sa: "Branham."

Hun sa: "Er du mannen som er her nede på arenaen?"

Jeg sa: "Ja, frue."

195 Hun sa: "Jeg har ønsket å dra ned dit." Hun sa: "Mr. Branham, jeg vokste opp i en kristen familie." Hun sa: "Jeg har to unge døtre som er kristne. Men forskjellige, visse ting skjedde", og hun kom på den gale veien, eller begynte.

196 Jeg sa: "Men søster, jeg bryr meg ikke om det, Blodet er fremdeles rundt deg. Denne verden er dekket av Blod." Hvis Det ikke var det, ville Gud ha drept oss alle sammen. Han . . . Når det Blodet er borte, se opp for dom. Men nå, hvis du dør uten det Blodet, går du utenfor det stedet, da er det ingenting der som handler på dine vegne. I dag handler Blodet i ditt sted. Jeg sa: "Dame, Blodet dekker deg sannelig fremdeles. Så lenge du har pust i din kropp, dekker Blodet deg. Men en dag når pusten går ut, sjelen går ut, vil du gå utenfor det Blodet og da gjenstår ikke

annet enn dom. Mens du har en mulighet for tilgivelse . . .” Og jeg tok henne i hånden.

197 Hun gråt, sa: “Mr. Branham, jeg drikker.”

198 Jeg sa: “Det spiller ingen rolle. *Et eller annet* advarte meg om å komme å fortelle deg.” Jeg sa: “Gud kalte deg før verdens grunnleggelse, søster. Og du lever galt, og du gjør det bare verre.”

199 Hun sa: “Tror du Han vil ha meg?”

200 Jeg sa: “Absolutt, Han vil ha deg.”

201 Der på sine knær, der knelte vi ned midt på gulvet og hadde et gammeldags bønnemøte. Politimannen tok av seg hatten og bøyd kne. Der hadde vi et bønnemøte, på det stedet. Hvorfor? Gud er suveren.

“Legg til side disse døde gjerningene, la oss gå videre til fullkommenhet.”

202 La oss bevege oss over i den virkeligheten der disse: “Jeg tilhører menigheten; jeg tilhører *det*”, alt det over. Og la oss gå til fullkommenhet.

203 Min synder-venn, hvis du er uten Blodet i dag, uten frelse, uten nåde, holder Jesu Kristi Blod deg. Du sier: “Vel, jeg har kommet meg unna helt til nå.” Men en dag kommer du dit hvor det ikke er noe som handler på dine vegne.

La oss be nå, mens vi bøyer våre hoder.

204 Er det noen her i dag som ønsker å si: “Gud, vær nådig mot meg, jeg innser at jeg har gjort galt”? Kanskje du har blitt medlem av en menighet. Det er helt i orden. Men hvis du ikke har tatt imot Kristi nåde, vil du rekke opp hånden, si: “Be for meg, broder Branham”? Gud velsigne deg, mister. Gud velsigne deg, dame. Det er riktig. Ikke . . . Gud velsigne deg, sir, bak der. Gud velsigne deg og deg. Langt bak der, ja, Gud velsigne deg. Rekk opp hånden din. Det er riktig. Bare løft opp hånden din og si: “Gud, vær nådig mot meg.”

205 Du sier: “Jeg tilhører menigheten, broder Branham. Ja, jeg— jeg har prøvd å være god, men jeg vet ikke, det bare virker som jeg ikke klarer å få det til.” Åh, stakkars pilegrim, stakkars, kraftløse venn, du har virkelig ikke sett visjonen ennå.

206 Du sier: “Broder Branham, jeg ropte. Jeg har talt i tunger. Jeg har gjort alt dette.” Det kan være sant også. Det er helt i orden, har ikke noe å si imot det.

Men, min kjære, fortapte venn, men å tale i tunger, eller skjelve, eller å håndhilse, eller å bli døpt, det, det er helt i orden. Men å kjenne Ham, er å kjenne en Person. “Å kjenne Ham er Liv.”

207 Du sier: “Jeg kjenner Bibelen virkelig godt.” Vel, å kjenne Bibelen er ikke Liv. “Å kjenne Ham”, det personlige pronomen, “å kjenne Ham, Kristus”, at du vet at Han har tilgitt deg.

Vil dere bare rekke opp hendene igjen, noen andre? Gud velsigne deg, frue. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg her borte, broder. Gud velsigne deg bak der, unge mann. Gud velsigne deg her borte, søster. Gud velsigne deg, langt bak der. Det er riktig. "Å kjenne Ham er Liv."

"Broder Branham, husk på meg. Jeg vil ta imot Kristus nå akkurat her på plassen min."

²⁰⁸ Si: "Kom inn i hjertet mitt, Herre Jesus, og gi meg den freden, den mildheten." Går på møte, spiller musikken så høyt du kan, danser fram og tilbake, løper nedover midtgangen; går hjem, bekymrer deg og kverulerer og krangler, det er ikke Kristus. Du går på møte, sitter og hører på en liten preken om hvordan broen skal bli malt eller *et eller annet* lignende, du hører aldri Ordet. Ordet bringer Liv. Det er Frøet. Vil du ikke ha fred?

²⁰⁹ Er du bekymret for å dø? Hvis du hadde fått et hjerteinfarkt i dag, bekymrer det deg? Eller ville du frydet deg og sagt: "Jeg vil være hos Herren Jesus ved reisens slutt"? Kjenner du Ham? Hvis du ikke gjør det, bare rekk opp hånden din. Vi skal be for deg. Ja, broder, deg også.

²¹⁰ Ja vel, i ditt hjerte nå.

Akkurat som jeg er, uten noe å komme med,
Uten Ditt Blod som ble utgytt (for hvem?) for
meg,
Fordi jeg lover, jeg vil tro,
Å lam, Å Guds Lam, jeg kommer. Jeg kommer
varsomt, nådig.

Akkurat som . . .

Bare gå rett til Ham, ved tro. Tro at Han står rett der ved siden av deg. Han gjør det.

. . .-enter ikke.
Å frigjør min sjel (fra hvor mye?) fra en . . .
(sinne, ondskap),
Til Ham Hvis Blod kan rense hver flekk,
Å Lam . . .

²¹¹ "Ved tro vil jeg gå til korset denne morgenen. Jeg legger ned byrdene mine. Jeg kommer." Gud velsigne dere bak der. Det er godt. [Broder Branham begynner å nynne *Akkurat som jeg er*—Red.] Ikke vær likegyldig nå. Vær varmhjertet, vennlig, gå rett opp til korset.

²¹² I Det gamle testamentet fremla de et lam. De visste at de hadde syndet, de visste det utfra budene. Du vet det nå fordi Gud talte til hjertet ditt. De tok en kikk på budene: "Du skal ikke drive hor. Du skal ikke gjøre *så-og-så*." Og de tok et lam, gikk og la hendene sine på lammet, presten skar over strupen. Den lille karen sparket og blødde og brekte og døde. Hendene

hans var helt tildekket av blodet. Lammet døde i hans sted, men han gikk bort med det samme ønsket om å gjøre det igjen.

²¹³ Men i dette tilfellet kommer vi ved tro, av nåde. Gud kalte oss. Vi legger hendene våre på hodet til Guds Lam. Vi hører hammerens bevegelse. Vi hører den Røsten: “Jeg tørster; gi Meg å drikke. Far, tilregn dem ikke denne synden; de vet ikke hva de gjør.” Skjønner? Ved tro, føler vi Hans død der i vårt sted. Langt nede i vårt hjerte senker det seg en dyp fred, når en Røst sier: “Du er tilgitt nå. Gå og synd ikke mer.” Hvordan vi da ved nåde går ut uten det samme ønsket, men med et ønske om å aldri synde mer eller gjøre noe galt. Freden som overgår all forstand har kommet inn i vårt hjerte.

Må du motta Den nå mens vi ber, hver enkelt, sammen.

²¹⁴ Himmelske Far, de kommer ved tro, av nåde. Det gikk opp rundt ett dusin hender. Det er frukten av Budskapet. De kommer til Deg. De tror. Jeg tror på dem også, Herre. Jeg tror virkelig at Den Hellige Ånd talte til dem. Og ved tro kommer de rett opp Jakobs stige nå, rett opp til korsets fot, der legger de ned alle syndene sine og sier: “Herre, det er for mye for meg. Jeg kan bare ikke bære det lenger. Og vil Du ta bort syndebyrden min og ta lysten bort fra mitt hjerte til å gjøre det? Og la meg ved tro, i dag, motta Deg som min personlige Frelser. Og fra nå av vil jeg følge Deg hver meter på veien, til reisens slutt. Jeg fikk et glimt av hva det betyr å ‘gå videre til fullkommenhet’, ikke å gå inn i en menighet, og opphavet til døde gjerninger som dåp og så videre. Men jeg ønsker å gå videre, inntil jeg kan bli borte, og Kristus kan leve i meg.”

²¹⁵ Å Jesus, gi dette til hver angrende synder denne morgenen. Enhver som rakk opp hånden sin skal motta Evig Liv fordi Du lovet det. De viste offentlig at de tok imot det. De løftet hendene sine. De brøt alle tyngdelovene. De fikk vitenskapen til å skamme seg over seg selv, for vitenskapen sier: “Armene dine må henge nedover.” Alt i vitenskapen beviser det at de må være vendt mot jorden, fordi tyngdekraften holder de nede. Men det var en ånd i dem som tok en bestemmelse, og de trosset tyngdelovene og løftet hendene sine. Du så det, Herre. Du satte navnet deres i Boken. “Tilgitt.” Den gamle boken er nede i Forglemselens Hav nå, og vil aldri mer bli husket. La dem gå fremad i dag som kjærlige, vennlige kristne som kan tjene Deg. Og kanskje mange som ikke løftet hånden sin, gi det til dem også.

²¹⁶ La de troende bare få vandre litt nærmere, Herre, for vi er en dag nærmere Hjemme enn vi var i går. Vær Du med oss, Herre, for vi ber om det i Kristi Navn og til Hans ære. Amen.

HEBREERNE, KAPITTEL FEM OG SEKS ¹ NOR57-0908M
(Hebrews, Chapter Five and Six ¹)
HEBREERBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen den 8. september, 1957 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org